

Mircea I. Bătrânu

Secretele lui Juanito

Volumul I — Masculul Alfa

LETRAS

Scrie. Publică.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BĂTRÂNU, MIRCEA

Secretele lui Juanito / Mircea I. Bătrânu. - Snagov:
Letras, 2019-

3 vol.

ISBN 978-606-8935-45-4

Vol. 1: Masculul Alfa. - 2019. - ISBN 978-606-8935-46-1

821.135.1

Copyright 2019 Mircea I. Bătrânu

Copyright 2019 Editura LETRAS

Toate drepturile rezervate.

Publicat de Letras

www.lettras.ro

Distribuit de www.piatadecarte.net

Contact editura: edituralettras@piatadecarte.com.ro

contact@lettras.ro

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Din respect pentru autorul cărții, folosiți-o pentru uzul personal. Puteți reproduce extrase din această carte în limita a 300 de cuvinte, pe site-ul, blogul dvs., în rețelele sociale, folosind întotdeauna semnele citării, urmate de titlul cărții **Secretele lui Juanito**, de numele autorului, **Mircea I. Bătrânu**, și un link către această carte și Editura Letras.

Avertisment

Vorbim de un roman, o trilogie, o lucrare de ficțiune. Personajele sunt așadar imagine. Orice asemănare cu realitatea e pur întâmplătoare. Această analogie rămâne totuși posibilă, în plan speculativ, deoarece fiecare erou, din paginile de mai jos, se găsește ancorat în sute, chiar mii de prototipuri umane. La fel și cu acțiunea, sedii, firme. Au fost pur și simplu inventate de autorii caietelor, respectiv de bunul meu prieten Teacher, iar la urmă de tot, chiar de mine, pentru a nu permite nicio conexiune cu persoane, firme și instituții din realitatea cotidiană care ar avea probabil de suferit. Vă mulțumim.

Dedicație:

*Tinerilor — băieți, fete; Adulților — bărbați, femei
— tuturor protagoniștilor posibili ai personajelor
noastre... CARPE DIEM!*

Cuprins

CAPITOLUL I | 9

1 — Violul | 9

2 — Semne | 21

3 — Cine sunt? | 36

CAPITOLUL II | 43

1 — Arghir -*Arghi The Boss* - Marele Alfa | 43

2 — Viața-viață | 47

3 — Și Alfa e tot *om* | 55

4 — Arghi și bunul Dumnezeu | 78

5 — Omnipotența lui Arghi | 91

6 — Baza 1 | 105

7 — Valy și Clau | 108

8 — Șeptica americană - tot sexi | 117

CAPITOLUL III | 151

- 1 — Legiunea Max-Power din România | **151**
- 2 — Cu cărțile pe față | **163**
- 3 — Festivitatea de primire în *MP* | **206**
- 4 — Tata Pui – TaPui – Domnul General | **218**
- 5 — Haita | **260**
- 6 — Sever, Rari, Joe, Doc, Georg, Pali ș.a. | **279**
- 7 — Legea Haitei – Legea Vieții | **303**
- 8 — Baza 4 – Duplexul din Dâmbu | **318**
- 9 — Începuturile uceniciei de Gigolo | **339**

Postfață | 376

Fără sex nu am exista! | **376**

P.S. | **378**

Structura trilogiei | 379

Despre autor | 380

Volumul I — Masculul Alfa

(Caietele 1 - 11)

Numai cu, despre și pentru Bărbați — de toate vârstele, în toate ipostazele, cu și fără perdea ... Femeia? Ea nu este aici decât o diafană, firească și încântătoare pată de culoare, din câmpul cu flori de maci.

CAPITOLUL I

1 — Violul

„1995,

în a treia vineri din ianuarie, dimineața pe la 10: 00, am pățit o chestie ca-n filme.

Ce zic? Mai tare, mult mai tare! Acum știu că viața, în derâdere, bate filmul.

Acele momente, My dear Teacher, ne-au schimbat destinul. Și lui și mie – forever!

Eu sunt Juanito, Nito, de la Juan, Don Juan — The Prince of Sex & Sex — Ioan, Ion, John, Johnny... PRINȚUL. Nu contează. Răspund oricum, la orice nume. Nu asta-i important. Ce faci, contează!

Eram cu nedespărțitul meu prieten, frate de cruce — bine zis! fiindcă aceeași cruce aveam să o ducem împreună până la capăt — Aly, de la Alin — Conte, *The Comte*.

Fără lipsă de modestie, eram chiar frumoși, nu-i așa *Teacher*? Auzeam, nu o dată, cum oftau după noi. Hei, lucram cu schepsis! Intenția noastră era să ne facem și mai iubiți, și mai doriți. O dată în viață ești tânăr! Traiul din Cluj e scump și banii, pe sponci.

Tocmai am terminat ședința de „tras la fiare” — a șaptea, cred — la sala de *Fitness SCM*, de pe Calea Turzii, firește, din Cluj, unde eram boboci, studenți în anul I la Litere și Teatru. După două ore de trudă pentru bicepși, tricepși și mai ales pătrățelele de pe abdomen, ne grăbeam să ne facem un duș ca lumea — miroseam serios a transpirație și testosteron amețitor, de 19 ani jumate — cu gândul la Niny, Ella, Ildy, Mary și Lygia. Eram numai noi în vestiar. Fluieram veseli și ne admiram fizicul în oglinzile mari de pe peretele din față. Mda, acceptabil, după vreo două luni de efort dur.

Fund provocator, chiar ușor obraznic și cocoșelul în semi-erecție, prevestind cocoșul de mâine. „*Dă-l Doamne mare, cât mai mare!*” — îmi spuneam în gând. Să fiu cinstit, 13,5 x 2,4 cm la mine și 14,1 x 2,6 cm la figură ăsta de Aly, favorizat întotdeauna de soartă! — uite, am găsit măsurătoarea exactă în caietul 2.

Pieptul se vedea clar, era mai tare și abdomenul plat la fel, cu trei valuri, deja conturate, de mușchi dreptunghiulari. Totul cobora în îmbrățișarea unor coapse puternice. Am schimbat cu Aly o privire satisfăcută. Eu eram un brunet provocator, el, blond interesant. Am râs. I-am ars în glumă o palmă peste bărbăția lui în creștere. Mi-a răspuns la fel. Am dat apoi fuga la duș. Aveam chef să o sărut pe Niny. Fluieram.

Apa caldă cădea puternic din dușul fix, prins la tavan. M-am săpunit bine, peste tot și m-am lăsat cu încântare biciuit de jetul stropilor binefăcători.

Am auzit apoi mai multe voci de tineri, de bărbați. Gălăgie. Frânturi de dialog: „*Bă te fut de nu te vezi! Te fut, îți rup curul! Faci pe nebulu' că ai ridicat azi cu 15 kile mai mult ca mine! Știi că am avut o întindere la antebraț, de când l-am caștit pe ăla de la galeria lui „U”...* Tipii ocupaseră aproape toate cabinele de duș de lângă noi. Zgomotele obișnuite dintr-o baie publică. Apoi am auzit clar o voce apăsată, de bariton, după ce ne-a inspectat pe mine și pe Aly: „*Hopa! Băieți, gagiilor ați văzut ce bunăciuni avem aicea?!*”, „*Ce prospătură!*” „*Ce fragezi și ce bine miroasă!*” „*Wow ce futai le tragem!*” Râsete. Icnete de plăcere.

Din stomac a început să-mi urce spre creștet un val de adrenalină. Frica își spunea cuvântul. „*Aly ești gata?!*” - am strigat răgușit, mai mult ca să le arăt că nu suntem de „lemn Tănase”. Aly a răspuns tot cu spaimă: „*Da, imediat!*” „*Care gata, iezișor?!*” — a vorbit baritonul, intrat, fără veste, peste mine în cabină. M-am întors să protestez... Mi-a tras o palmă peste gură de am văzut stele verzi. Am tăcut și am înghețat. Tipul, relaxat, m-a luat la cercetat cu treabă bună, fără nicio jenă. Am vrut din nou să protestez. Era deja cu mâna între picioarele mele, mângâindu-mi ouăle și bărbăția.

„Taci și fii cuminte! Nu mă enerva, că-mi strici plăcerea. Îți mai trag o labă de- adevăratelea, de-ți pocesc mecla, mă auzi?! Taci și execută. O să-ți placă, ai să vezi! Au, ce cruduț ești și ce bun, bunuț?! De iese bine treaba, o să câștigi amândoi, azi, o căciulă de bani. M-auzi?! Unu-i Arghir în Cluj! Eu nu mă zgârcesc, când e vorba de o plăcere pe cinste!”

Fără veste m-a prins de mijloc, m-a luat la subsuoară, cum iei o poștă de lemn și m-a scos ca pe un fulg, afară din cabină, în vestiar. M-a așezat hotărât pe-o bancă.

„Așa, așa, să ne vedem mai bine și să facem cunoștință” — a zis.

De același tratament a avut parte și Aly. Ce puteam face?

„Sunt Arghir, Arghi, The Boss!” — pe un ton molcom, sigur, de necontestat. I-am spus, gâtuit de emoție, în două fraze cât mai scurte, tot ce trebuia: Eu, Ioan, Juan, Don Juan, Prințul și cel mai bun prieten al meu, Aly, Contele, amândoi trecuți de 19 ani jumate, studenți în anul I la Litere și la Teatru, veniți din Bistrița.

L-am privit bine, de jos în sus. Mi-a stat inima în loc. Era o namilă de vreo 1,95 m înălțime. Între umeri avea cel puțin 1,10 m. Brațele erau ca două PVC-uri de conductă municipală de apă, la fel și pulpele. Între

picioare, în erecție medie, trona un mare „pădurar” — nu-l puteam numi nici penis sau ciocan, că-l jigneam.

Pădurarul tipului, îl definesc așa, fără vreo noimă anume, simplu: *din respect*. Îl priveam hipnotizat... Spăimos, uluit, curios, cu admirație și chiar cu oarece invidie!

Avea la vreo 23-25 cm, gros ca țeava de scurgere de la chiuveta din bucătărie... Nu cred că greșeam cu mult, fiindcă verificaserăm chiar pe noi, de curând. În erecție, eu aveam 15 cm și ceva, iar Ali 16,5 cm. Dar să nu uităm că falusul tipului nu era încă complet sculat! Ca prin ceață îmi aduc aminte că deși în fața mea stătea un uriaș - David, Goliat, sau Arnold Schwarzenegger actorul - mângâierile lui nu erau deloc brutale. Ba chiar aveau un anume rafinament. Ceva îmi spunea că voia doar să facă sex, nu să mă caftească, sau să-și bată joc de mine.

„Pfui, frumoșilor! Nu te mișca! Tu ești invitatul meu, al nostru. La fel și prietenul tău! Ai înțeles?”
Am aprobat din cap, ce să mai zic.

„Sever, (un alt Vin Diesel, Triplu X, de lângă noi), ia-l pe Piciu, pe Pali, pe Rățoiu’ și Mihai Aspiratoru și vă ocupați cum se cuvine de Conte, prietenul Prințului. S-a înțeles? Da, Boss!”— veni pe loc răspunsul. Bietul Aly, mieuna destul de tare. Apoi „jap” i-a tras cineva și lui o lopată peste gură. S-a făcut și acolo liniște.

Arghi m-a întins pe bancă, mi-a pus două prosoape mari sub cap, pe post de pernă. M-a amușinat peste tot. M-a mângâiat pe păr. M-a sărutat cu mare grijă pe ochi, pe față, pe gât. Mi-a băgat un deget în gură, învârtindu-l delicat, cum amesteci cu lingurița în cafea. Cealaltă mână nu și-a scos-o dintre picioarele mele. Cu degetul gros mi se fixase deasupra penisului, iar cu degetele libere, pe dedesubt, cu mare rafinement, cânta parcă la pian, între ouă, electrocutându-mi toată zona mea genitală, înnebunindu-mi bărbăția! M-a mușcat ușor de lobul urechilor, de sfârcurile ce deveniseră bătoase. A coborât pe urmă cu limba pe abdomen, pe linia de mijloc și nu s-a oprit până la rădăcina cocoșelului meu. L-a absorbit ca pe un crenvurst numai bun de mâncat! Îl sugea ca pe o acadea mare, cu mișcări lente de bielă-manivelă. Îmi aducea aminte de zahărul candel, din copilăria mea, tras pe sfoară. Numai când îl sugelai de-ți pocneau măselele, îi simțeai dulceața aia unică. Își mai scăpa câteodată gura și peste scrotul cu ouăle mele de găinușă, de dedesubt și revenea iar la erecția mea. Am început să gem de plăcere, aproape fără să-mi dau seama. M-a întors ușor pe o parte. Mâna lucra mai departe în față, în timp ce, pe dinapoi, mi-a lins temeinic tot curul. Mi-a ridicat cu grijă piciorul de deasupra și m-a lins ca pe pisic între buci. Limba lui era de vrăjitor. Am simțit că mi se întărește abdomenul, că gaura posteriorului meu se dilată și cedează la iscusința asediului limbii lui. Și-a introdus apoi un deget... două, trei, în anusul meu,

devenit plastilină în mâinile lui atât de dibace. Eram topit. În viața mea nu am trăit așa ceva. Dacă m-ai fi întrebat cum mă cheamă, nu aș fi știut să-ți răspund. Arghir s-a ridicat. Le-a făcut semn băieților lui, cei rămași în grupul nostru, să continue lucrarea jos. El a încălecat banca pe care eram întins, cu grijă, să nu mă strivească. A venit în fine cu *pădurarul* său gigant la nici doi centimetri de fața mea.

M-a bătut ușor cu el peste față. În extaz, fără vreun cuvânt, l-am luat în gură și am început să-l prelucrez cu o plăcere pe care nu aș fi crezut că o am, sădită în mine. Din ce în ce mai repede și mai devotat ideii de sex. L-am auzit pe Arghi gemând, apoi urlând de plăcere. O făceam din ce în ce mai bine și mai rapid, schimbând. Când mâinile mele se ocupau de punga cu „ouăle de struț”, gura mea sugea tot ce putea și-i dădea verde *pădurarului* falnic să mi se afunde tot mai adânc pe gât. Băieții mă lucrau între timp jos. Unul dintre ei ultra excitat, m-a tras la marginea băncii, m-a întors pe o parte și mi-a înfipt un cucuruz zdravăn drept în cur. Am icnit, dar nu mi-a dispăcut. Arghi la rândul său delira. Într-un acces de devoțiune totală pentru sex, m-a smuls cu totul de pe bancă, aproape dărâmându-i pe ceilalți. M-a aburcat pe umărul său de Hercule, ca pe o legătură de lemne. M-a prins de mijloc și m-a lăsat încet, încet în jos, cu fața spre *pădurarul* ce stătea deja țepăn, ca un par, numai bun de port-stindard. Am înțeles. Spaima îmi trecuse. Știam că nu mă amenință nimeni cu nimic. Instinctiv am reacționat cu

aceeași monedă, a plăcerii, dublată de curiozitate și de convingerea că sunt actor principal într-o piesă de teatru, de neimaginat, în toată viața mea de până atunci și de negândit în urmă cu nici o oră. Ce șoc!

Am deschis o altă ușă a existenței mele ce da într-un iatac neștiut, dar superincitant și atractiv.

Curiozitatea și plăcerea, aproape inefabilă, îmi adormiseră rațiunea. Mi-am fixat mâinile pe torsul lui de Goliat, cu palmele deschise, mulate pe fesele lui puternice, iar cu degetele groase i-am strâns în menghină inghinalii. Excitant, grozav de excitant pentru individ – l-am simțit cum vibrează, ca un motor de „Rabă” ce începe să se tureze – dar și foarte sigur că nu o să cad grămadă, lovindu-mă cu capul, drept de bancă.

Mi-am deschis automat gura și m-am lăsat... *tras în țeară*, de sus în jos, timp în care picioarele mele, desfăcute pe după capul uriașului, se proptiseră bine pe umeri săi atletici, oferindu-i spre supt tot ce promisem mai de preț, în dar, de la mama...

A fost fantastic. Nu, niciodată nu mi-am putut închipui că se poate face astfel sex și că momentele acestea, unice, procură atâta satisfacție.

Nu știu când m-a tras înapoi. Cât a durat? 15-25 de minute, sau o eternitate. Nu știu, timpul nu mai conta... M-a ridicat și m-a așezat cu grijă pe burtă, în același loc de pe bancă. M-a înălțat. Mi-a pus prosoape, haine,

ca să stau cu fundul cât mai sus. M-a lăsat o clipă să-mi revin. S-a liniștit și respirația lui. Eram amândoi lac de apă.

În cele din urmă, s-a uns cu niște alifie de gălbenele pe marele pădurar, cât un berbec de spart porți de mare cetate și m-a penetrat cu atenție, spunându-mi în șoaptă la ureche, cu glas dulce, ca între doi vechi parteneri de sex: „... *să nu te doară!*”.

Mișcarea înainte-înapoi pe care o făcea în curul meu era tot mai adâncă și mai fermă. Aveam senzația că-mi va ajunge în gură. Fals. Mi se părea însă că trecuse bine de buric, în sus. Culmea! Nu numai că nu mă durea, dar chiar îmi plăcea!

Am stat o vreme pasiv. Laci și Nică, din echipă, erau și ei excitați la maxim.

Numai cine participă la un asemenea futai, de zile mari, știe că sexul cere sex. Laci m-a prins de păr și mi-a ridicat capul. Mi-a vârât în gură un penis de fost adolescent, de vreo 18 cm, în timp ce Nică, cam de-o vârstă cu mine, s-a strecurat sub noi și a început să mă sugă din toate puterile.

Arghir a schimbat iar poziția. M-a întors pe o parte și haiducește, s-a aruncat din lateral în mine, cu atâta încântare și putere încât aproape m-a aruncat pe jos.

După vreo 10 minute bune, m-a întors, cu fața în sus, m-a pliat atent, ca pe un acordeon ce trebuia

închis, m-a strâns bine, gospodărește, peste maldărul de prosoape pe care stătusem inițial.

Mi-a desfăcut picioarele. Mi le-a tras cu băgare de seamă în sus, lipite pe lateral de bustul lui impresionant și m-a străpuns mult mai ușor acum.

Simțeam că se apropie de final.

Ca o versată cocotă masculină — sincer, *Dear Teacher*, repet, nu bănuiam că poate să locuiască în mine, atât de bine ascuns, un asemenea potlogar senzual — am început să unduiesc din ce în ce mai iute, în contratimp cu du-te-vino-ul zeului pogorât din Olimp. La nici 3 minute a scos-o rapid și a aruncat pe mine, peste tot, 3 valuri de spermă, ca și armăsarul cel negru de la Herghelia de cai de la Beclean, cu un strigăt prelung, de războinic victorios. Cavaler, m-a ajutat apoi, cu bucurie și pe mine să mă termin, frecându-mi cu tandrețe bărbăția până am ejaculat tot, tot. Un scurtcircuit ce mai, în toată regula, urmat de o eliberare profundă, niciodată resimțită atât de puternic. Ca un cutremur de gradul 7-8 pe scara Richter! Ușor amețit, i-am masturbat și i-am suportat, pe urmă pe toți ceilalți și, imediat am devenit un depozit ambulant de spermă, de toate culorile și aromele, bănuiesc, ca la un bordel autentic din Amsterdam.

Wow! Ce dezmăț!

Ce ușurare, când descoperi că nu-i dracul atât de negru pe cât îl descriu babele... Dacă mă gândesc bine,

după cum m-am simțit la final, nici nu ar fi trebuit *dumnealui* implicat în această poveste.

Mi-am întors capul spre Aly. Și el zâmbea ușor. M-am mai liniștit. Am devenit eroii zilei... Cu coada ochiului i-am zărit, ascunși după dulapuri, pe Smaranda, asistenta medicală a sălii de fitness și pe proful de sport Sorin Călin Moșneag, managerul. Îi trec numele în clar ticălosului! Nu numai că nu a sunat la 112, dar cred că a luat biștari serioși de pe urma siluirii noastre! Voaieristul naibii! Lăbar de două parale!

Cu Smaranda era altceva. Era înnebunită să facă sex! S-ar fi aruncat și ea în ring, printre băieți, de nu ar fi fost de față Călin Voaieristul, labagiul naibii! Știi ce vorbesc fiindcă îi făcusem și ei *bucuria*, în toate formele și în toate pozițiile, încă din prima săptămână de sală. Îmi mânca din palmă.

Mâinile îmi tremurau, pulpele, la fel, până și degetele de la picioare o luaseră razna. Posterior, parcă nu mai aveam. Bucată de carne, trasă pe roată, asta eram! Arătam ca o mașină accidentată, izbită și făcută bucăți, bucățele, numai bună de dat la *fer vechi* ... *Teacher*, crede-mă, a fost ceva, ca după chefu nostru de pomină de la cabana silvicului, de la Dealul Negru, de la noi din județ. Cu chiu cu vai m-am ridicat de pe bancă. Arghi, grijuliu m-a luat iar în brațe, de data aceasta, ca pe copilul lui, adormit în bucătărie, după oboseala jocului de peste zi. M-a dus înapoi în cabina de duș. A potrivit apa. I-a pus apoi urgent la treabă pe

Laci, pe Doc, (*doctorul*, un etern student la medicină) și pe Nică, să mă ajute la spălat, cu grijă și răbdare.

Gânduri, sentimente, stări... Totul se amestecase în mine. Îmi era și jenă de ce mi se întâmplase. Mă ațâța și o anume încântare... *Viol?! Oare chiar fusesem violat?*